

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, van 1 juni 2007 in zaak
nrs. 07/19423 en 07/19421 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 8 mei 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 1 juni 2007, verzonden op dezelfde datum, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, (hierna: de voorzieningenrechter) voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 8 juni 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen de vreemdeling in de derde grief heeft aangevoerd, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000), met dat oordeel volstaan.

2.2. Uit de jurisprudentie van de Afdeling (zie onder meer de uitspraak van 6 maart 2008 in zaak nr. 200706839/1, www.raadvanstate.nl) vloeit voort dat, indien na een eerder afwijzend besluit een besluit van gelijke strekking wordt genomen, door het instellen van beroep tegen het laatste besluit niet kan worden bereikt dat de bestuursrechter dat besluit toetst, als ware het een eerste afwijzing. Dit uitgangspunt geldt niet alleen voor besluiten genomen naar aanleiding van een nieuwe aanvraag, maar ook voor besluiten op een verzoek om terug te komen van een al dan niet op aanvraag genomen besluit (zie onder meer de uitspraak van de Afdeling van 4 mei 2005 in zaak nr. 200406320/1, www.raadvanstate.nl). Slechts indien en voor zover in de bestuurlijke fase nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn aangevoerd, dan wel uit het aldus aangevoerde kan worden afgeleid dat zich een relevante wijziging van het recht heeft voorgedaan, kunnen dat besluit, de motivering ervan en de wijze waarop het tot stand is gekomen door de bestuursrechter worden getoetst.

2.2.1. De vreemdeling heeft eerder, op 14 februari 2002, een aanvraag ingediend om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen. Bij besluit van 19 december 2002 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie die aanvraag afgewezen. Het besluit van 8 mei 2007 is van gelijke strekking als dat van 19 december 2002, zodat op

het tegen dat besluit ingestelde beroep voormeld beoordelingskader van toepassing is.

2.2.2. In de eerste grief betoogt de vreemdeling dat, samengevat weergegeven, de voorzieningenrechter ten onrechte is voorbijgegaan aan het door hem in beroep gevoerde betoog dat hij door de staatssecretaris tijdens het gehoor van 3 mei 2007 niet in de gelegenheid is gesteld om die verklaringen af te leggen die hij ter toelichting van zijn aanvraag wenste af te leggen.

2.2.3. Het is aan de vreemdeling in de bestuurlijke fase feiten en omstandigheden te stellen en aan te tonen die zijns inziens een hernieuwde rechterlijke toetsing rechtvaardigen en aanleiding vormen voor het indienen van een nieuwe aanvraag. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 3 september 2004 in zaak nr. 200404726/1, JV 2004/410) biedt het gehoor naar aanleiding van de nieuwe aanvraag daarvoor, naast de indiening van deze aanvraag zelf, bij uitstek de gelegenheid. Dat sluit echter niet uit dat ook in het verdere verloop van de bestuurlijke fase nog dergelijke feiten en omstandigheden kunnen worden aangevoerd of toegelicht. Aan de hand van hetgeen de vreemdeling aldus aan de nieuwe aanvraag ten grondslag heeft gelegd, dient de rechter direct, dat wil zeggen ter bepaling of en in hoeverre hij tot toetsing van het besluit van gelijke strekking kan overgaan, en ambtshalve, dat is los van de beroepsgronden, te beoordelen of zich een voor de desbetreffende vreemdeling relevante wijziging van het recht dan wel nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden voordoen. Indien de staatssecretaris het de vreemdeling onmogelijk heeft gemaakt om in de bestuurlijke fase feiten en omstandigheden in voormelde zin te stellen en aan te tonen, biedt hij daarmee ook de rechter niet de mogelijkheid om voormelde ambtshalve beoordeling te verrichten. In dat geval kan de rechter het besluit van gelijke strekking reeds op die grond vernietigen.

2.2.4. Uit het verslag van het gehoor van 3 mei 2007 blijkt, voor zover thans van belang, ten aanzien van de wijze waarop aan de vreemdeling vragen zijn gesteld en hij daarop heeft geantwoord, op pagina 3 onder het kopje 'Nieuwe feiten en omstandigheden' het volgende:

"Welke nieuwe feiten en of omstandigheden wilt u nu inbrengen in de procedure waarop u heeft besloten een opvolgende aanvraag in te dienen?"

Ik heb nieuwe verklaringen die ik niet in de eerdere procedure kon vertellen. Ik heb dingen meegemaakt die steeds terugkeren. Dingen die ik heb gezien zitten in mijn bovenkamer. Toen ik hier kwam was ik helemaal in de war. Ik wil vertellen over de dood van mijn ouders in Angola.

Ik lees meneer de samenvatting van zijn vluchtmotieven uit het NG in de vorige procedure voor. Dat klopt zegt meneer.

Uw asielrelaas is in de vorige procedure ongeloofwaardig gevonden, begrijpt u dat?

Ja, dat begrijp ik.

Waarom zou de IND thans wel waarde moeten hechten aan datgene wat u destijds niet heeft verteld?

Omdat het een gevaar is, ik kan daar, in Angola niet leven of wonen. Ik kan daar niet naar terugkeren omdat mijn vader dingen gedaan heeft in Angola. Mijn vader werkte met informatie van de Unita en de MPLA. Ik moest daar van alles doen om in leven te blijven."

En op pagina 4:

"Waarom heeft u niet gesproken over de dood van uw ouders in de eerste procedure?

Waarom zijn mij geen vragen gesteld van hoe mijn vader om het leven is gekomen?

Ik leg meneer uit dat ik thans, in dit gesprek niet inga op de dood van zijn ouders in Angola, zaken die hij in de vorige procedure naar voren had kunnen en moeten brengen. Hij heeft daarvoor ruimschoots de mogelijkheden gehad in de vorige procedure. Dat hij dat heeft nagelaten is voor rekening en risico van hemzelf.

Begrijpt u datgene wat ik u heb uitgelegd ten aanzien van deze procedure?

Ik begrijp u. Ik wil graag vertellen over de dood van mijn ouders. Dat heb ik nog niet verteld.

Ik heb u nu al een aantal keren uitgelegd dat ik daar niet op inga. Daar is dit gesprek niet voor bedoeld. U kunt via uw rechtshulpverlener alsnog aangeven wat u wilt vertellen over de dood van uw ouders.

Er is iets met mij gebeurd.

Meneer wil opnieuw vertellen over de problemen van zijn vader. Ik leg hem nogmaals uit dat ik daar verder niet op in ga. Ik wijs hem nogmaals op de mogelijkheden via zijn rechtshulpverlener dan wel VVN."

Op pagina 5 van het verslag onder het kopje 'Bezwaar tegen leeftijdsonderzoek' antwoordt de hoornedewerker op vragen van de vreemdeling aldus:

"Mag ik nog iets zeggen?

Ja.

Het is moeilijk voor mij. Mag ik niet vertellen over wat er in Angola is gebeurd?

Niet tijdens dit gesprek, dat heb ik u uitvoerig uitgelegd."

Onder het kopje 'Algemene opmerkingen' op dezelfde pagina van het verslag wordt het gehoor aldus afgesloten:

"Heeft u op- of aanmerkingen over de handelwijze van de hoornedewerker?

U gelooft mij niet. U denkt dat ik leugens vertel.

Heeft u op- of aanmerkingen over de gang van zaken tijdens dit gehoor?

Nee, ik weet het niet. U gelooft dat ik leugens vertel.

Ik leg meneer voor de zoveelste keer uit dat ik slechts uitleg geef aan datgene wat vastgesteld is ten aanzien van zijn asielrelaas. Het betreft hier geen persoonlijke mening van de ambtenaar."

2.2.5. Uit de hiervoor geciteerde onderdelen van het verslag van het gehoor op 3 mei 2007 moet worden afgeleid dat het de vreemdeling in wezen onmogelijk is gemaakt om de in zijn ogen nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden aan te voeren. Dat hij bij brief van zijn gemachtigde van 26 april 2007 de redenen voor het indienen van zijn nieuwe aanvraag heeft uiteengezet, kan aan het vorenstaande niet afdoen, omdat hij tijdens het gehoor niet in de gelegenheid is gesteld die brief op alle voor hem van belang zijnde punten toe te lichten. De voorzieningenrechter heeft, door zonder meer te oordelen dat de vreemdeling aan de bij het besluit van 8 mei 2007 afgewezen aanvraag geen nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag heeft gelegd, niet onderkend dat de staatssecretaris het de voorzieningenrechter in wezen onmogelijkheid heeft gemaakt die beoordeling te verrichten op de in 2.2. en 2.2.3 uiteengezette wijze.

2.2.6 De grief slaagt.

2.3. Het hoger beroep is reeds hierom kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Hetgeen in hoger beroep overigens is aangevoerd, behoeft geen bespreking. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling, gelet op hetgeen hiervoor onder 2.2.3 en 2.2.5 is overwogen, het tegen het besluit van 8 mei 2007 ingestelde beroep alsnog gegrond verklaren en dit besluit vernietigen.

2.4. De staatssecretaris dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, van 1 juni 2007 in zaak nr. 07/19421;
- III. verklaart het in die zaak ingestelde beroep gegrond;
- IV. vernietigt het besluit van 8 mei 2007, met kenmerk 200.751.5064;
- V. veroordeelt de staatssecretaris van Justitie tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het beroep en het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 966,00 (zegge: negenhonderdzesenzestig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand; het dient door de Staat der Nederlanden (het Ministerie van Justitie) aan de vreemdeling te worden betaald.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. H. Troostwijk en mr. T.M.A. Claessens, leden, in tegenwoordigheid van mr. O. van Loon, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

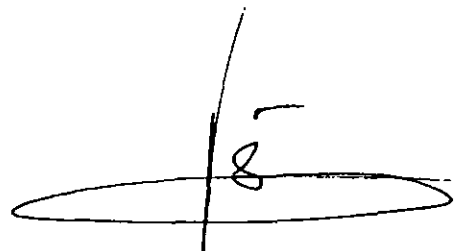
w.g. Van Loon
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 22 april 2009

284-572.

Verzonden: 22 april 2009

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line underneath.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Voorzieningenrechter

Vreemdelingenkamer

Nevenzittingsplaats Arnhem

Registratienummer: AWB 07/19423 (verzoek)
AWB 07/19421 (beroep)

Datum uitspraak: 1 juni 2007

Uitspraak

Ingevolge artikel 8:84 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) in samenhang met artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

inzake

geboren op
v-nummer
van Angolese nationaliteit,
verzoeker,
gemachtigde mr. W.A. Venema,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie,
Immigratie- en Naturalisatiedienst,
verweerder.

Het procesverloop

Bij besluit van 8 mei 2007 heeft verweerder de aanvraag van verzoeker van 3 mei 2007 tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen. Dit besluit is bekendgemaakt in het Aanmeldcentrum te Ter Apel. Verzoeker heeft daartegen op 8 mei 2007 beroep ingesteld. Verzoeker is meegedeeld dat hij de behandeling van het beroep niet in Nederland mag afwachten. Bij verzoekschrift van 8 mei 2007 heeft verzoeker verzocht de voorlopige voorziening te treffen dat uitzetting achterwege wordt gelaten tot op het beroep is beslist.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken overgelegd.

De openbare behandeling van het verzoek heeft plaatsgevonden ter zitting van 25 mei 2007. Verzoeker is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde.

Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. P. van Zijl.

Registratienummer : AWB 07/19423 (verzoek)
AWB 07/19421 (beroep)

2

De beoordeling

1. Ingevolge artikel 8:81 van de Awb kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is in de hoofdzaak, indien tegen een besluit bij de rechtbank beroep is ingesteld, op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.
2. Indien de voorzieningenrechter van oordeel is dat nader onderzoek na de zitting redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, kan hij op grond van artikel 8:86 van de Awb, onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak. Daarvoor bestaat aanleiding.
3. Ingevolge artikel 8:1, eerste lid, gelezen in samenhang met artikel 8:69 van de Awb, dient de rechtbank het bestreden besluit — de motivering waarop dit besluit berust daaronder begrepen — te toetsen aan de hand van de tegen dat besluit aangevoerde beroepsgronden. De toetsing of de aanvraag in een aanmeldcentrum mocht worden afgewezen, mondt uit in een beoordeling van het naar de gedane aanvraag verrichte onderzoek en de motivering van de afwijzing.
4. Op 14 februari 2002 heeft verzoeker een aanvraag gedaan voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Bij besluit van 19 december 2002 heeft verweerder de aanvraag afgewezen. Dat besluit staat na de uitspraak van de rechtbank van 11 april 2005 in rechte vast. Onderhavige aanvraag is derhalve een aanvraag in de zin van artikel 4:6 van de Awb.
6. Verzoeker heeft ter onderbouwing van zijn onderhavige aanvraag het volgende aangevoerd. Verzoeker voert aan dat verweerder voorbij is gegaan aan het feit dat het voor de aanvraag van verzoeker relevante recht is gewijzigd. Verzoeker verwijst naar de Definitierichtlijn die op 10 oktober 2006 rechtstreekse werking heeft gekregen in de Nederlandse rechtsorde. In het kader van deze richtlijn wijst verzoeker op de vorm van bescherming die is opgenomen in artikel 15 sub c van de Definitierichtlijn. Verzoeker staat in Angola bloot aan ernstige en individuele bedreiging als gevolg van willekeurig geweld. Voorts merkt verzoeker op dat hij tijdens het gehoor inzake nieuwe feiten en omstandigheden niet in de gelegenheid is gesteld om de vragen van de hoormedewerker volledig te beantwoorden en dat hij niet de gelegenheid heeft gehad alle verklaringen af te leggen die hij voor de beoordeling van zijn aanvraag noodzakelijk acht. Verweerder heeft bij de voorbereiding van de bestreden beschikking niet de vereiste zorgvuldigheid in acht genomen en derhalve heeft verweerder artikel 3:2 Awb geschonden. Ter onderbouwing van dit standpunt wijst verzoeker onder andere op zijn leeftijd ten tijde van de eerdere procedure.
7. Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat hetgeen door verzoeker is aangevoerd niet kan worden aangemerkt als nieuwe feiten of veranderde omstandigheden in de zin van artikel 4:6 van de Awb. Gelet hierop heeft verweerder de aanvraag van verzoeker met toepassing van het bepaalde in artikel 4:6 AWB afgewezen onder verwijzing naar het besluit in de vorige procedure.
8. De voorzieningenrechter overweegt als volgt.
9. Ter beoordeling staat derhalve of verzoeker aan de onderhavige aanvraag nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag heeft gelegd. Daaronder moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die zijn voorgevallen ná het nemen van het eerdere besluit of die niet vóór het nemen van dat besluit konden en derhalve,

Registratienummer : AWB 07/19423 (verzoek)
AWB 07/19421 (beroep)

3

gelet op artikel 31, eerste lid van de Vw 2000, behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand uitgesloten is dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat besluit rust.

10. Vooropgesteld dient te worden dat uit het eerdere besluit van verweerder en vervolgens uit de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats te Haarlem van 11 april 2005 volgt dat verzoekers asielrelaas ongeloofwaardig is en dat evenmin aannemelijk is dat er sprake is van individuele klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van vertrek uit het land van herkomst.

11. Ingevolge artikel 4:6 van de Awb is de aanvrager gehouden nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden te vermelden, indien na een geheel of gedeeltelijk afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag wordt ingediend. Ingevolge het tweede lid kan het bestuursorgaan de aanvraag, zonder toepassing te geven aan artikel 4:5 van de Awb, afwijzen onder verwijzing naar zijn eerdere afwijzende beschikking, wanneer niet zulke feiten en omstandigheden worden vermeld.

12. Blijkens de geschiedenis van de totstandkoming van artikel 4:6 van de Awb (Memorie van Toelichting, Kamerstukken II 1988-1989, 21 221, nr. 3, p. 93-94) ziet die bepaling niet op de situatie dat het recht wordt gewijzigd. Indien het voor de aanvraag relevante recht wordt gewijzigd, kan ook zonder dat sprake is van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden een nieuwe aanvraag worden ingediend, die op grond van de dan geldende bepalingen wordt beoordeeld. Hieruit vloeit voort dat een aanvraag waarin een beroep wordt gedaan op wijziging van het recht sinds de beslissing op een eerdere soortgelijke aanvraag, geen herhaalde aanvraag is in de zin van artikel 1, aanhef en onder f van de Vw 2000.

13. Uit het vorenoverwogene volgt dat eerst dient te worden getoetst of sprake is van nieuw recht in die zin dat ten tijde van het in beroep bestreden besluit ander recht gold dan ten tijde van het eerdere besluit van 14 februari 2002. Vervolgens is aan de orde de vraag of sprake is van een voor verzoeker relevante wijziging van het recht. Eerst wanneer is vastgesteld dat dit niet het geval is, is de vraag aan de orde of sprake is van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden.

14. Met betrekking tot verzoekers aanspraak op toelating op grond van artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn overweegt de voorzieningenrechter als volgt. De implementatietermijn van de Definitierichtlijn is op 10 oktober 2006 verstreken. De voorzieningenrechter is van oordeel dat artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn een bepaling is die rechtstreekse werking heeft nu het een bepaling betreft die naar zijn aard direct toepasbaar is, zonder nadere uitwerking door de lidstaat (vergelijk: uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Arnhem van 7 december 2006, rechtspraak.nl: LJN AZ4041). In deze uitspraak is voorts overwogen dat artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn moet worden aangemerkt als een wijziging van recht, nu op grond van dit artikel een bescherming kan worden geboden die voor 10 oktober 2006 niet in de Nederlandse wetgeving bestond.

Registratienummer : AWB 07/19423 (verzoek)
AWB 07/19421 (beroep)

4

15. Vervolgens dient echter nog de vraag beantwoord te worden of er sprake is van een voor verzoeker relevante wijziging van recht. De voorzieningenrechter beantwoordt deze vraag ontkennend. Daarbij acht de voorzieningenrechter van belang dat het asielrelaas van verzoeker ongeloofwaardig is bevonden. Ook in de Definitierichtlijn is om in aanmerking te komen voor subsidiaire bescherming tegen ernstige schade zoals omschreven in artikel 15, aanhef en onder c, vereist dat sprake is van een asielrelaas dat als geloofwaardig kan worden beschouwd (artikel 4 juncto artikel 18 van de Definitierichtlijn). Het beroep van verzoeker kan dan ook niet slagen. Voor zover verzoeker zich op het standpunt heeft gesteld dat hij op grond van hetgeen hij heeft meegemaakt in Angola en daarmee bloot staat aan bedreiging, aanspraak kan maken op bescherming als bedoeld in artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn, overweegt de voorzieningenrechter als volgt. De voorzieningenrechter is van oordeel dat ook in dit verband geen sprake is van een relevante wijziging van recht voor verzoeker. Daarbij acht de voorzieningenrechter van belang dat, verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat eiser niet aannemelijk heeft gemaakt dat er ten aanzien van zijn persoon sprake is van individuele bedreiging of willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Dientengevolge heeft verweerder zich evenzeer op het standpunt kunnen stellen dat verzoeker aan de Definitierichtlijn geen verblijfsrechten kan ontleen.

16. Voorts is de voorzieningenrechter ten aanzien van het beroep van verzoeker op artikel 4 van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van de Europese Unie van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (hierna: de Definitierichtlijn) van oordeel dat, los van de vraag of artikel 4 van de Definitierichtlijn rechtstreekse werking heeft, verzoeker zijn stelling onvoldoende concreet heeft onderbouwd. Nu verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt, dat het niet verstrekken van de informatie tijdens de eerdere procedure niet aan hem is toe te rekenen, is de voorzieningenrechter van oordeel dat derhalve niet zonder nadere onderbouwing valt in te zien waartoe de samenwerkingsplicht die wordt beschreven in artikel 4 van de Definitierichtlijn in het onderhavige geval nog zou kunnen leiden. De enkele stelling van verzoeker dat het te wijten zou zijn aan zijn jeugdige leeftijd doet aan het bovenstaande niet af.

17. De voorzieningenrechter is dan ook gezien het bovenstaande van oordeel dat geen sprake is van een voor verzoeker relevante wijziging van het recht dan wel dat sprake is van nova in de zin van artikel 4:6 van de Awb. Verweerder heeft dan ook terecht toepassing gegeven aan artikel 4:6, tweede lid, van de Awb.

18. Gelet op het vorenstaande bestaat geen grond voor het oordeel dat verweerder het bestreden besluit op onjuiste gronden heeft genomen of dat verweerder op onjuiste gronden heeft besloten de aanvraag in het Aanmeldcentrum in Ter Apel af te wijzen. Derhalve is het beroep ongegrond. Gelet hierop dient het verzoek te worden afgewezen. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Registratienummer : AWB 07/19423 (verzoek)
AWB 07/19421 (beroep)

5

De beslissing

De voorzieningenrechter:

verklaart het beroep ongegrond;

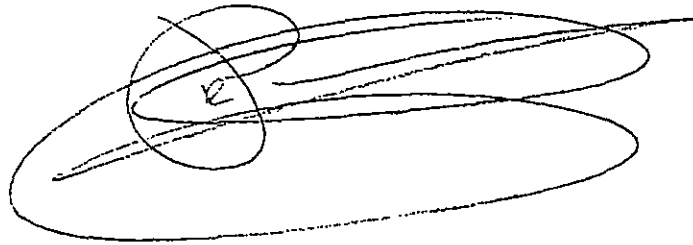
wijst het verzoek een voorlopige voorziening te treffen af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. R.M.H. Pennings en in het openbaar uitgesproken op 1 juni 2007 in tegenwoordigheid van mr. I.L. Puister als griffier.

de griffier

de voorzieningenrechter

VERZONDEN OP**- 1 JUNI 2007**

Voor fotokopie conform
De griffier van de
Rechtbank te 's-Gravenhage
Nevenzittingsplaats Arnhem

Rechtsmiddel:

Tegen de uitspraak in beroep kunnen partijen binnen één week na de verzending van een afschrift van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing. Een afschrift van de uitspraak dient overgelegd te worden. Meer informatie treft u aan op de website van de Raad van State (www.raadvanstate.nl).

Tegen de uitspraak op het verzoek staat geen rechtsmiddel open.

Mr. W.A. Venema
Mr. W.P.R. Peeters
St. Bavostraat 18
4891 CJ Rijsbergen
tel: +31 (0)76-5968560
fax: +31 (0)76-5968961

VENEMA
ADVOCATEN en PROCUREURS

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	3430
- 8 JUN 2007 B	
ZAAKNR.	200703961-1
AAN:	V2
BEHANDELD: DD:	PAR:

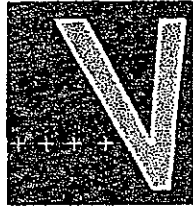
Hoger beroepschrift

Aan de Afdeling bestuursrechtspraak
van de Raad van State

Appellant is _____, wonende te _____ aan de _____ voor deze zaak woonplaats kiezende te Rijsbergen aan de St. Bavostraat 18 op het kantoor van mr. W.A. Venema die verklaart door hem bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn om dit hoger beroep in te stellen en in deze zaak als zijn gemachtigde op te treden.

1. Op 3 mei 2007 heeft appellant te Ter Apel een aanvraag om de verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd zoals bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingenwet 2000 ingediend.
2. Bij beschikking van 8 mei 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie voornoemde aanvraag afgewezen.
3. Op 8 mei 2007 heeft appellant van voornoemde beschikking beroep ingesteld bij de Rechtbank te 's-Gravenhage.
4. Bij uitspraak van 1 juni 2007 heeft de Voorzieningenrechter van de Rechtbank te 's-Gravenhage, zittingsplaats Arnhem, het ingestelde beroep ongegrond verklaard.
5. Appellant kan zich met voornoemde uitspraak niet verenigen weshalve hij daarvan hierbij bij Uw Afdeling hoger beroep instelt.
6. Appellant voert tegen de aangevochten uitspraak de volgende grieven aan.

Mr. W.A. Venema
Mr. W.P.R. Peeters
St.Bavestraat 18
4891 CJ Rijsbergen
tel:+31 (0)76-5968560
fax:+31 (0)76-5968961

VENEMA
ADVOCATEN en PROCUREURS

2

Grief 1

Ten onrechte heeft de Voorzieningenrechter onder rechtsoverweging 10 van de aangevochten uitspraak overwogen:

"Vooropgesteld dient te worden dat uit het eerdere besluit van verweerder en vervolgens uit de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats te Haarlem van 11 april 2005 volgt dat verzoekers asielrelaas ongeloofwaardig is en dat evenmin aannemelijk is dat er sprake is van individuele klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met redenen van vertrek uit het land van herkomst."

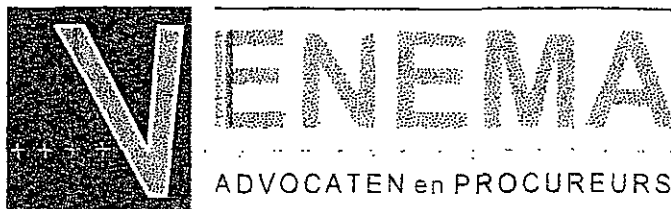
Appellant kan zich met dit deel van de aangevochten uitspraak niet verenigen omdat uit het eerdere besluit van verweerder en de uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, van 11 april 2005 redelijker wijs niet zonder meer kan volgen dat het asielrelaas van appellant nog immer ongeloofwaardig is omdat al hetgeen daarna gebleken is bij de beoordeling van de thans ingediende aanvraag betrokken moet worden. Bij die beoordeling hadden onder meer betrokken moeten worden de verklaringen die appellant in deze procedure had willen afleggen. Gebleken is dat verweerder appellant belet heeft verklaringen af te leggen die appellant voor de beoordeeld van de thans ingediende asielaanvraag relevant achtte. De Voorzieningenrechter heeft dat miskend.

Grief 2

Ten onrechte heeft de Voorzieningenrechter onder rechtsoverweging 15 van de aangevochten uitspraak overwogen:

"Vervolgens dient echter nog de vraag beantwoord te worden of er sprake is van een voor verzoeker relevante wijziging van recht. De voorzieningenrechter beantwoordt deze vraag ontkennend. Daarbij acht de voorzieningenrechter van belang dat het asielrelaas van verzoeker ongeloofwaardig is bevonden. Ook in de Definitierichtlijn is om in aanmerking te komen voor subsidiaire bescherming tegen ernstige schade zoals omschreven in artikel 15, aanhef en onder c, vereist dat sprake is van een asielrelaas dat als geloofwaardig kan worden beschouwd (artikel 4 juncto artikel 18 van de Definitierichtlijn). Het beroep van

Mr. W.A. Venema
Mr. W.P.R. Peeters
St. Bavostraat 18
4891 CJ Rijsbergen
tel: +31 (0)76-5968560
fax: +31 (0)76-5968961

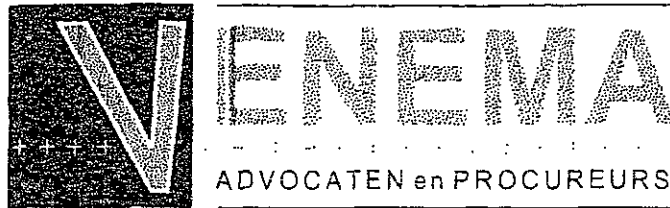
3

verzoeker kan dan ook niet slagen. Voor zover verzoeker zich op het standpunt heeft gesteld dat hij op grond van hetgeen hij heeft meegemaakt in Angola en daarmee bloot staat aan bedreiging, aanspraak kan maken op bescherming als bedoeld in artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn, overweegt de voorzieningenrechter als volgt. De voorzieningenrechter is van oordeel dat ook in dit verband geen sprake is van een relevante wijziging van recht voor verzoeker. Daarbij acht de voorzieningenrechter van belang dat, verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat eiser niet aannemelijk heeft gemaakt dat er ten aanzien van zijn persoon sprake is van individuele bedreiging of willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Dientengevolge heeft verweerder zich evenzeer op het standpunt kunnen stellen dat verzoeker aan de Definitierichtlijn geen verblijfsrechten kan ontfemen."

Appellant kan zich met dit deel van de aangevochten uitspraak niet verenigen omdat blijkens rechtsoverweging 12 van de aangevochten uitspraak de Voorzieningenrechter het oordeel dat het asielrelaas van appellant ongeloofwaardig zou zijn ten onrechte uitsluitend heeft gebaseerd op het besluit van verweerder in de eerdere asielprocedure en de uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage in de eerdere asielprocedure.

Voorts kan appellant zich met dit van de aangevochten uitspraak niet verenigen omdat de Voorzieningenrechter zijn oordeel dat aangaande het beroep van appellant op artikel 15, onder c, van de Definitierichtlijn geen sprake is van een voor de aanvraag van appellant relevante wijziging van het recht uitsluitend gemotiveerd heeft door over te nemen het standpunt van verweerder dat appellant niet aannemelijk heeft gemaakt dat er ten aanzien van zijn persoon sprake is van individuele bedreiging of willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Nu de Voorzieningenrechter niet nader overwogen heeft op welke gronden verweerder zich op dit standpunt heeft mogen stellen is de aangevochten uitspraak niet begrijpelijk en niet naar behoren gemotiveerd. Dat is in strijd met artikel 8:77 van de Algemene wet bestuursrecht. Een nadere motivering van de Voorzieningenrechter op dit punt was te meer onontbeerlijk omdat over de betekenis en strekking van artikel 15, onder c, van de Definitierichtlijn meerdere opvatting bestaan. Appellant verwijst in dit

Mr. W.A. Venema
Mr. W.P.R. Peeters

St.Bavostraat 18
4891 CJ Rijsbergen
tel:+31 (0)76-5968560
fax:+31 (0)76-5968961

4

verband naar de uitspraak van 7 december 2006 van de Voorzieningenrechter van de Rechtbank te 's-Gravenhage, zittingsplaats Arnhem (LJN: AZ4046).

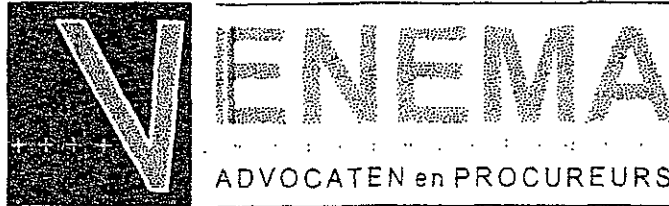
Grief 3

Ten onrechte heeft de Voorzieningenrechter onder rechtsoverweging 16 van de aangevochten uitspraak overwogen dat:

"Voorts is de voorzieningenrechter ten aanzien van het beroep van verzoeker op artikel 4 van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van de Europese Unie van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (hierna: de Definitierichtlijn) van oordeel dat, los van de vraag of artikel 4 van de Definitierichtlijn rechtstreekse werking heeft, verzoeker zijn stelling onvoldoende concreet heeft onderbouwd. Nu verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt, dat het niet verstrekken van de informatie tijdens de eerdere procedure niet aan hem is toe te rekenen, is de voorzieningenrechter van oordeel dat derhalve niet zonder nadere onderbouwing valt in te zien waartoe de samenwerkingsplicht die wordt beschreven in artikel 4 van de Definitierichtlijn in het onderhavige geval nog zou kunnen leiden. De enkele stelling van verzoeker dat het te wijten zou zijn aan zijn jeugdige leeftijd doet aan het bovenstaande niet af."

Appellant kan zich met dit deel van de aangevochten uitspraak niet verenigen omdat de Voorzieningenrechter de verwerping van het beroep van appellant op artikel 4 van de Definitierichtlijn onvoldoende gemotiveerd heeft, hetgeen in strijd is met artikel 8:77 van de Algemene wet bestuursrecht. Appellant merkt hierbij op dat hij de in deze grief aangehaalde overwegingen van de aangevochten uitspraak aldus begrijpt dat de Voorzieningenrechter meent dat appellant zijn stelling dat artikel 4 van de Definitierichtlijn een voor zijn aanvraag relevante wijziging van het recht inhoudt onvoldoende concreet heeft onderbouwd omdat hij niet aannemelijk heeft gemaakt dat het niet verstrekken van informatie tijdens de eerdere procedure niet aan hem is toe te rekenen. Nu de Voorzieningenrechter dat oordeel niet nader motiveert is de aangevochten uitspraak niet naar behoren gemotiveerd. Wel heeft de Voorzieningenrechter in dit verband overwogen dat de enkele stelling dat appellant als gevolg van zijn jeugdige

Mr. W.A. Venema
Mr. W.P.R. Peeters
St.Bavostraat 18
4891 CJ Rijsbergen
tel: +31 (0)76-5968560
fax: +31 (0)76-5968961

5

ge leeftijd ten tijde van de eerste asielprocedure toen onvoldoende informatie heeft kunnen verstrekken aan het eerder overwogene niet afdoet maar ook dat kan niet als een toereikende motivering van de aangevochten uitspraak aangemerkt worden. In beroep heeft appellant immers uiteengezet op welke gronden aannemelijk is dat een jeugdig persoon van veertien jaar minder goed in staat is om voor zijn asielaanvraag relevante verklaringen af te leggen. Van een enkele verwijzing in beroep naar de jeugdige leeftijd van appellant was derhalve geen sprake.

Afgezien van het voorgaande heeft de Voorzieningenrechter miskend dat verweerder appellant belet heeft, zoals in de zienswijze en de gronden van het beroep aan de orde is gesteld, aannemelijk te maken dat hij in de eerste asielprocedure onvoldoende in de gelegenheid en in staat is geweest om voor zijn asielaanvraag relevante verklaringen af te leggen. Dat reeds is in strijd met de verplichtingen die voor verweerder voortvloeien uit artikel 4 van de Definitie-richtlijn. De Voorzieningenrechter heeft ten onrechte niets overwogen aangaande de daarop betrekking hebbende beroepsgronden. Op die grond is de aangevochten uitspraak tevens in strijd met het bepaalde bij artikel 8:69 van de Algemene wet bestuursrecht tot stand gekomen.

Grief 4

Ten onrechte heeft de Voorzieningenrechter onder rechtsoverweging 17 van de aangevochten uitspraak overwogen:

"De voorzieningenrechter is dan ook gezien het bovenstaande van oordeel dat geen sprake is van een voor verzoeker relevante wijziging van het recht dan wel dat sprake is van nova in de zin van artikel 4:6 van de Awb. Verweerder heeft dan ook terecht toepassing gegeven aan artikel 4:6, tweede lid, van de Awb."

Appellant kan zich op de in de voorafgaande grieven aangevoerde gronden niet verenigen met dit deel van de aangevochten uitspraak.

Mr. W.A. Venema
Mr. W.P.R. Peeters
St.Bavostraat 18
4891 CJ Rijsbergen
tel:+31 (0)76-5968560
fax:+31 (0)76-5968961

VENEMA
ADVOCATEN en PROCUREURS

6

REDENEN waarom appellant zich tot Uw Afdeling wendt met het verzoek:

- a) dit hoger beroep gegrond te verklaren;
- b) de uitspraak van de Voorzieningenrechter van de Rechtbank te 's-Gravenhage, zittingsplaats Arnhem, van 1 juni 2007 te vernietigen;
- c) het bij de Rechtbank ingestelde beroep alsnog gegrond te verklaren;
- d) de bestreden beschikking van 8 mei 2007 alsnog te vernietigen;
- e) alsmede verweerder te veroordelen in de proceskosten die appellant in beide instanties heeft moeten maken.

Rijsbergen, 8 juni 2007

Gemachtigde